

Handelingen 2:37-38

*“en als zij dit hoorden werden zij verslagen in het hart
en zeiden tot Petrus en de andere apostelen:*

‘Wat zullen wij doen mannen broeders?’

*En Petrus zeide tot hen: ‘Bekeert u en een ieder van u worde gedoopt
in de Naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden;
en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.’”*

Het werk van de Geest

1 verslagenheid

2 bekering

Gemeente,

Israël kende in het Oude Testament drie grote feesten. Eerst kwam het Pascha. Gedenken van de laatste nacht in Egypte. Het paaslam werd geslacht en de uittocht herdacht. Dit feest is vervuld op Goede Vrijdag en met Pasen. Jezus als hét Paaslam geslacht en de uittocht uit de dood.

Het tweede grote feest was 7 weken later. Vijftig dagen na Pascha was er het Pinksterfeest. Pinksteren betekent gewoon: 50. Feest van de eerstelingen. Dan werden de eerstelingen van de graanoogst in de tempel gebracht. Vandaar dat het zo druk was in Jeruzalem. Want het Pinksterfeest was in aantocht. Het feest van de eerstelingen van de oogst. Handelingen 2 vers 1 begint ermee: en als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd.....

En zoals het Pascha vervuld is met het sterven en de opstanding van Christus, zo zal nu ook het Pinksterfeest vervuld worden. Op hoger plan gebracht worden. Nieuwe invulling, vervulling krijgen. Het feest van de eerstelingen wordt op 2 manieren vervuld. Allereerst omdat de Heilige Geest Zelf de eersteling is van de volle oogst van Gods zaligheid. De Heilige Geest brengt het beginsel van de hemelse vreugde op aarde in mensenharten. Iets van de volle oogst der zaligheid daalt neer in zondaarslevens. Dat is de eerste lijn: de Heilige Geest in de levens van de gelovigen. En de tweede lijn is deze: door de Heilige Geest worden de eerstelingen toegebracht tot de gemeente die zalig wordt. Het begin van de eeuwenlange oogst uit al de volkeren. Dat is de tweede lijn: de Heilige Geest in de levens van ongelovigen, onbekeerden. Dat is dus het onderwerp van deze preek.

1 verslagenheid

Jonathan Edwards, de opwekkingprediker van Noord Amerika uit de 18e eeuw, schildert in één van zijn preken de mensheid als volgt. Het is Gods lankmoedigheid dat mensen nog niet in de hel zijn. En die lankmoedigheid van God is als een ijsplaat boven de hel. Op die ijsplaat leven alle mensen. Maar die ijsplaat die gaat natuurlijk smelten. Ieder moment kan op een bepaalde plek die ijsplaat breken en storten mensen

neer in de eeuwige rampzaligheid. Ze zijn allemaal in gevaar van voor eeuwig verloren te gaan, ieder moment kan het zover zijn dat de ijsplaat hen niet meer houdt. Maar de mensen op die ijsplaat...liggen te slapen. Zijn gerust en kalm en maken zich nergens druk om, hebben geen besef van wat zich allemaal onder rondom hen afspeelt. Slappende mensen op een ijsvloer boven de hel.

Zo was in ieder geval ook met die mensen in Jeruzalem op die 1^e Pinksterdag. Jezus van Nazareth was uit de weg geruimd. Ze hadden er genoeg moeite voor moeten doen, maar het was dan toch gelukt. Hij was gekruisigd en gestorven en begraven. Ze waren van Hem af. Van zijn woorden en Zijn macht zouden ze geen last meer hebben. Hij was gedood. Ze konden gerust zijn. Ze hadden zich van Jezus afgemaakt. En als we Petrus hoorden preken dan horen we dat hij aan het eind van deze preek dat hen voorhoudt: Jezus, Dien gij gekruisigd hebt. Van Wie u zich hebt afgemaakt.

Dat is het wat een mens schuldig stelt, het meest schuldig stelt. Waarin zonde zich toespitst. Dat een mens zich van Jezus afmaakt. Van Zijn woorden afmaakt. Zijn woorden van de Bergrede. Van de gelijkenissen. Van Zijn getuigenis dat Hij de Deur, de Herder, het Leven is. Dat een mens zich van Zijn werk afmaakt. Zijn werk van gehoorzaamheid aan de wet, dragen van de straf vervullen van de wet. Onbekeerd leven is aangeven dat je dat eigenlijk maar overbodig vind. Die opdracht van de Vader, dat zweten en bloeden van de Zoon onnodig tijdverdrijf. Zondigen is één ding, elke zonde is aantasting van God. Maar je zonde niet bij het kruis brengen dat is zonde ten top: alsof zonder Jezus er ook wel rust te vinden is en een goed leven mogelijk is. Daarmee verklaar je Jezus werk voor onnodige dwaasheid. Zei Jezus Zelf niet: de Heilige Geest gekomen zijnde die zal de wereld overtuigen van zonde, omdat zij in Mij niet geloven. Mijn levenswerk, Mijn zwaarste lijden verachten en voor onnodig verklaren. En gerust verder leven. Alsof er een goed leven net zo goed mogelijk is buiten Mijn werk om.

Toen was de Pinksterdag aangebroken en ze waren op het geluid van die storm erbij komen staan. En toen had Petrus verkondigd: deze Jezus heeft God opgewekt. God is nog niet klaar met u! God heeft het voor Zijn Zoon opgenomen. Christus is verhoogd. Christus, door u veracht en gekruisigd, leeft en heeft alle macht. En Hij zendt Zijn apostelen om dat bekend te maken. Dat Jezus leeft. Door de Vader is opgewekt. Hij is nog niet klaar met u. Hij komt erop terug. Op dat verachten van Zijn Zoon, op dat voorbijgaan aan Zijn werk. U kunt zich indenken dat Hij vertoornd over is: Zijn Zoon is zo behandeld. Zijn Kind hebt u mishandeld, veracht,

gekruisigd, gedood. Zijn Goddelijk Kind, door Hem bemind. Hij, de Rechter van hemel en aarde is er nog niet klaar mee, met u, met jou. Wat heeft dat ons gedaan? Al de tijd dat wij dit gehoord hebben?

Maar waar zorgt de Heilige Geest voor? Wat werkt Hij? Dit:

En als zij dit hoorden werden zij verslagen in het hart. Er staat eigenlijk: doorstoken. Petrus' woorden waren een pijl die helemaal door hun hart stak. En het hart is in de Bijbel de plaats van de moed. Zoals wel eens kunnen zeggen: je hebt het hart niet dat je dat doet. Je hebt het lef, de moed niet om dat te doen. het hart de zetel van de moed werd doorgestoken. En alle moed verliezen ze en loopt eruit. Alle moed dat dit ooit nog mee zal vallen. Dat dit nog goed te maken is. Geen denken meer aan. Dit is zo erg, dat dit niet meer goed te maken is. Het gebouw van moed stort in. Dit gaat verkeerd. Mensen ontwaken op de glasplaat. Schrikken zich naar: het is een kwestie van tijd en we vallen erin. En dat verhelpen we niet met een beetje zus of zo. Ze werden doorstoken: dat geeft ook pijn aan. Als je ergens doorheen steekt doet dat pijn. Pijn in je hart. Pijn van angst. Van het besef er slecht voor te staan, op weg te zijn naar Gods rechterstoel en Zijn oordeel. Pijn van smart en rouw. Hoe heb ik dit kunnen doen. God Zijn Zoon verachten. Jezus' woorden, Jezus' werk veracht, wat een dwaasheid. Zoveel tijd voorbij laten gaan.... Alle moed verliezen: een verbroken en verbrijzeld hart. Hoe komt dit ooit nog goed? Hoe kom ik van die ijsvloer af eer het te laat is? Kent u dit, herkent u dit?

En toch die vraag: wat moeten wij doen mannen broeders? En juist die vraag. Ze hadden ook weg kunnen lopen, hopeloos en moedeloos. Ze hadden ook kwaad kunnen worden: hoe durf je ons dit te zeggen, kijk liever naar jezelf en hou je woorden voor je. Nee, ze vragen iets aan die mannen die hen zo doorstoken hebben. Want God is goed en goedertieren, ook als Hij ontdekt en schuldig stelt. Is er enig middel om de welverdiende straf te ontgaan en weer tot genade te komen?

Gemeente, dit is zo wezenlijk! Zo werkt de Geest nu in ongelovigen, in onbekeerden tot bekering. Dat is onmisbaar. Bij de inplanting in Christus hoort de afsnijding van Adam. Je kunt een tak nooit inenten in stam als hij niet afgesneden word van zijn oude stam. Dat alle moed en hoop vanuit onszelf eraan gaan. Doorstoken, leeggelopen van eigen verwachting om het ergens mee goed te kunnen maken. Dat is de keerzijde van het geloof in Christus. Kent u dat? Zo werkt de Geest. Harten doorsteken. Herkent u dit? Anders moeten we eerlijk zeggen dat u niet gelovig bent. Geen deel aan Christus hebt. Dat uw geloof als u het denkt te hebben, niet van het zaligmakende soort is, maar inbeelding, eigenwaan. U denkt veilig te zijn, maar bent nog steeds op die ijsvloer.

Tegelijk letten we er vreselijk goed op dat er staat: en zij werden verslagen. Ze werden doorstoken. Dat deden ze zelf niet. Dat deed

Christus door Zijn Geest. Mensen die gerust liggen te slapen op die ijsvloer boven de hel doorsteken en doen ontwaken. Dat doet de Heilige Geest. Dat wil en kan Hij ook bij u doen. Hij zegt: vraag er Mij om! Vraag er Hem om! Want misschien beseft u het helemaal niet dat u in gevaar bent. Of u weet het wel ergens wel met uw verstand, maar u leeft rustig verder. Bid de Heere dat Hij het doet met Zijn Geest. Christus doorsteekt met Zijn Geest harten van onbezorgde, zorgeloze, geruste mensen. Dat geeft hoop, hoop voor uw geliefden. Hoop voor kinderen die zich nergens druk om maken. Hoop voor uw man of vrouw die God niet kent en er geen moment mee zit. Hoop voor klasgenoten, familieleden. Slapend op die ijsvloer. Is er gebed voor? Voor uw naasten, voor onze geliefden? Beseffen we wel wat hun toestand en gevaar is? Beseffen we wel dat de Heere hen door Zijn Geest kan doen ontwaken en doorsteken? Hoop doet bidden.

2 bekering:

En Petrus zeide tot hen: bekeert u. Bekering dat is het woord in de Bijbel dat aangeeft dat je innerlijk 180 graden omdraait. In plaats van wegvlugten van God, ga je toevlugten tot God. In plaats van haat komt er liefde. In plaats van verachting van Christus een hoogachting van Christus. Innerlijk een totaal tegengestelde gezindheid aan eerst. Dat houdt dus in: het helpt op zich niks om de dingen iets anders te gaan doen. Om je leven wat aan te passen en wat bij te poetsen. Dan kan het op zich aan de buitenkant er beter uit komen te zien, maar dat is het niet. Of je de blaadjes van een gifplant nu zwart verft of rood of geel of wit, daarmee is het gif er niet uit weg. De wortel is nog even giftig. Niet mijn daden moeten allereerst veranderen, maar mijn hart. Bekeert u!

En wat is bekering dan? Bekering is de nooduitgang uit een gebouw. Alle kerken hebben wel nooduitgangen. Als er onverhoopt brand uitbreekt dan is dat de uitgang om door in veiligheid te komen. Bekering is de nooduitgang. We zitten opgesloten onder de toorn van God en boven de hel, maar bekering is de nooduitgang. En wat is die nooduitgang dan? Christus. Christus is de nooduitgang voor ons leven. Want in Christus zijn twee dingen. Petrus spreekt in vers 38 over vergeving van zonden en over de gave van de Heilige Geest. Daarbij laat ik nu de doop buiten beschouwing die genoemd wordt, dat zou nu te ver voeren. In Christus is vergeving van zonden. Vergeving, dat betekent: in één keer weg. Volkomen weg, voorgoed weg. Wat verbetering niet kan bereiken, wat vergoelijking niet kan bereiken, wat verontschuldiging niet kan bereiken, dat doet vergeving in Jezus Christus: alle zonden in één keer weg. Gewassen in Zijn bloed. Van schuld en straf ontslagen. Christus is gestorven voor goddelozen, zondaren, vijanden. Dan sta je wit voor God.

Dan ziet God je aan als had je nooit zonde gehad of gedaan als had je zelf alles volbracht wat Christus voor jou volbracht heeft. Zo volkomen is vergeving.

En de gave van de Heilige Geest. Zoals de discipelen die ontvangen hadden. De Heilige Geest, de eersteling van de hemelse volheid van zaligheid. Die iets van de hemel in je hart brengt. Iets van de hemelse liefde in je hart brengt. Liefde van God in Zijn welbehagen en liefde van Christus in Zijn 'Ik voor u'. En iets van de hemelse vreugde in je hart brengt. Vreugde in God en Zijn deugden en Zijn heil. En iets van de hemelse heiligheid. Om God te dienen hoe meer hoe liever, want dat is de lust van mijn leven, om de zonde te haten en zo ver mogelijk bij vandaan te blijven. De gave van de Heilige Geest Die in Zijn vervulling doet spreken van de grote werken Gods. Zoals de discipelen dat deden. Omdat je niet kunt zwijgen, omdat je niet vreest voor mensen en omdat je mensen op die ijsvloer niet met rust kunt laten.

Dat is in Christus Jezus weggelegd: vergeving van zonden en de gave van de Heilige Geest. Dan is ook de wortel van de gifplant veranderd: die wordt gevuld met liefde, haat tegen de zonde en verlangen naar God. En dat verandert ook de bladeren.

Jezus is de nooduitgang. En bekering is: vluchten tot Jezus. Bekering is ten diepste: een andere gezindheid tav van Jezus hebben. In plaats van overbodig is Hij levensnoodzakelijk geworden. In plaats van dwaasheid is Zijn werk mij dierbaar. Bekering is: vluchten tot Jezus om vergeving en de Heilige Geest te ontvangen.

Gemeente, kent u dat? Jezus de nooduitgang uit je leven dat anders ten eeuwig dode blijft opgeschreven? Die dan zijn woord gaarne aannemen, staat er in vers 41. Graag tot Christus vluchten. In ontvangst nemen dat er in Hem alles te vinden is. Ontkoming, nieuw leven. In Jezus alles vinden. U dan die gelooft is Hij dierbaar. Ja toch? Als je Borg je Zaligmaker, je Bruidegom, je Middelaar.

Dat doet de Heilige Geest. Wat van dat doorstoken worden geldt, geldt ook van dat aannemen: dat is nu het werk van de Heilige Geest. Dat doet de Heilige Geest. Zo werken dat je graag het Woord aanneemt dat zegt: vlucht tot Jezus. In Hem is alles te vinden. Vind u dat moeilijk? Is er zoveel wat u tegenhoudt en doet aarzelen en twijfelen? Want je ziet zoveel zonde in jezelf, en zoveel schuld. Je ziet zoveel zonden in jezelf tegen God en Zijn Woord in en als er dat nou beter op was geworden de laatste tijd, het wordt eerder erger. Dat de vrijmoedigheid, de durf om te vluchten tot Jezus je ontvalt. Zo, zoals ik ben, kan ik toch niet komen? Ik

weet wel dat het voor zondaren is, maar mijn geweten maakt het me zo moeilijk. De Heilige Geest leert komen en vluchten. Zonder prijs en zonder geld. Niets eerst, maar als goddeloze en vijand. Dat mag gebed geven tot de Heere: Heere, leer mij dat door Uw Geest. Leer het anderen. Die je het zo zou gunnen, omdat je weet hoe ze ermee tobben en ermee zitten. Heere, Uw Geest doet dat toch. Die moordenaars van Uw Zoon, die daar rustig mee verder geleefd hadden, ook hen bracht U tot geloof, zou Hij het dan u niet kunnen? De eerstelingen van toen zullen toch vele volgelingen krijgen, staan toch garant voor een hele volle oogst die komen zou?

Want dat is kenmerk van het ware. Het komen tot Christus om vergeving en om de gave van de Heilige Geest. Want kijk, er kan een bepaalde verslagenheid zijn. Dat je hart doorwond is. Moed kwijt is, geschokt is, pijn voelt. Wat dacht hoe Judas zich voelde toen hij erachter kwam dat hij onschuldig bloed verraden had? Ik heb gezondigd. Wat dacht u Saul zich voelde toen David voor de tweede keer zijn leven had gespaard en de fles de speer liet zien? Ik heb gezondigd. Wat dacht u hoe Kain zich voelde toen God hem opzocht na de moord op Abel? Ik heb gezondigd. Maar dat was niet echt, dat was niet zaligmakend. Het bracht de één tot totale wanhoop, bij de ander was het tijdelijk, bij Kain een verderzwerven van God vandaan. Het punt is: waar brengt het je? Brengt het schuldbesef, de angst, de verslagenheid, brengt het tot Christus? Dan is het echt en daaruit blijkt ook het echte. Je weet pas dat je schuldbesef echt als het aan de voeten van Jezus brengt. Het is dus niet zo dat je eerst zou weten: ik heb echt schuldbesef, en daarom mag en ga ik nu naar Jezus toe. Nee, echt schuldbesef is echt omdat het naar Jezus leidt. Tot Jezus drijft. Zoveel laat zien van je schuld en Gods toorn dat je niet kunt blijven op die ijsvloer. Zoveel laat zien van Gods gewilligheid en goedheid dat je niet van Jezus vandaan kunt blijven. Dat is geloof. Dat werkt de Geest.

En mag ik dan komen? is dat ook voor mij waar? Dat er in Jezus vergeving is en de gave van de heilige Geest? Is dat ook voor mij waar? Petrus zei het: bekeert u en in Jezus hebt u vergeving en de Heilige Geest. En hoe onderbouwt hij dat? Vers 39. Die vergeving is er ook voor u en die gave van de Heilige Geest is er ook voor u, want: ik zie dat u echt berouw hebt? Nee, want u komt de belofte toe en uw kinderen en allen die daar verre zijn, zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal. U komt de belofte toe. De belofte van het verbond: Ik zal u tot een God zijn. Dus ook Tot Zoon Die vergeeft, ook tot Geest Die in u wonen wil. Daarom bent u welkom. Verzegeld in de doop, ook aan u en jou en in elk geval nu u verkondigd. Welkom te zijn bij Jezus. Dat was u al voor u werd geboren.

Dat was u al, in Zijn verbond. God is al gewillig puur vanuit Hemzelf.

Verslagenheid over de zonde is niet nodig om God gewillig te maken maar om u gewillig te maken. Dat doorstoken hart is niet nodig om God gewillig te maken om u aan te nemen, dat is Hij al. Maar u gewillig te maken om te komen. Daartoe dient verslagenheid van hart. U hoeft u niet af te vragen: ben ik al verslagen genoeg voor God dat Hij me aan wil nemen? Maar: ben ik al zo verslagen dat ik tot Christus begeer te komen? En die komt zal Hij geenszins uitwerpen.

Mensen zijn als slapers op een ijsvloer boven de hel. In deze preek werden wij geroepen te ontwaken en te ontvluchten. O als een mens ook deze preek weer doorslaapt. Misschien even wat gegromd bij het wakker schudden, maar na de dienst weer verder slapen. Boven de hel op een ijsplaat. En de roepstem in de wind geslagen. Slapen liever te hebben dan ontwaken.

Bent u ontwaakt? Al eerder of nu voor het eerst? En gevluht tot Christus. In Hem is vergeving, in Hem is de Heilige Geest. Wat een geschenk van de Heilige Geest! Hij doorstak me, Hij liet me vluchten tot Christus, anders, o dwaas die ik ben, ik zou het ook nooit gedaan hebben. Ik zou het niet nodig gevonden hebben, of ik zou het niet gedurfd hebben. Maar Hij deed mij komen. Eerstelingen van de oogst. Totdat ook het 3^e feest vervuld zal worden: het Loofhuttenfeest: feest van de volle oogst. Totdat de oogst vol zal zijn. En een schare die niemand tellen kan uit alle geslachten volken talen en natien zal Hem eeuwig loven.

Amen